

FCBARCELONA

CARTA OBERTA DEL PRESIDENT A TOTS ELS BARCELONISTES

Em vull dirigir a tots aquells que estimen el Barça, perquè forma part de nosaltres i ens fa sentir vius. En els moments d'alegria pels èxits, però també, i potser especialment, en els moments durs i tristos de la derrota i de les notícies que colpegen i et sacsegen el cor, com ens ha passat en les darreres hores amb la mort del Tito Vilanova.

Us vull parlar del Tito perquè recordar-lo és el millor consol que podem tenir i el millor homenatge que li podem retre. He tingut la sort de poder parlar de futbol i de la vida amb ell, de compartir moments que sempre recordaré, i voldria aprofundir en un tret característic del seu caràcter i de la seva personalitat, que és un exemple per a tots.

El Tito era un home estimat per tothom. Sempre s'ha sentit orgullós de ser 'de poble', "de l'Empordà", com recalava sovint; un home senzill, discret, que et parlava directe i mirant-te als ulls. No havia d'esforçar-se per fer-se el simpàtic, ell era com era, i això és el que resultava més atractiu per a la gent. Potser el Tito era molt més sensible del que demostrava, perquè el que transmetia era una seguretat en si mateix que no deixava indiferent a ningú.

Aquesta capacitat aglutinadora, aquest tarannà que el feia tenir bona relació amb tothom, per damunt de personalismes, ens deixa una lliçó de vida a tots els barcelonistes.

Hem après moltes coses gràcies al Tito. La seva humilitat i discreció, valors poc freqüents en el món del futbol actual. La seva autoexigència i el seu perfeccionisme han estat estímuls per a tots els que hem treballat amb ell. Recordo com exigia que la gespa del Camp Nou estigués com una catifa perfecta! No li importava fer-se pesat si calia perquè lluitava pel que creia amb el mateix entusiasme que posava en la seva pròpia feina.

Ha viscut la Masia des de sempre i creia profundament en els valors i els principis que havia escoltat tantes vegades als vestidors i als camps de joc als seus entrenadors. Sabia, perquè ho va patir en carn pròpia, que els somnis de futbolista no sempre es fan realitat al Barça, però també sabia que aquestes decepcions t'ajuden a créixer.

Veia com el seu fill Adrià té ara la mateixa il·lusió que ell tenia a la seva edat, quan va entrar al Barça com un adolescent i en va marxar anys després fet un home i una bona persona. Deu ser per això que sempre mirava cap avall i era un gran valedor del futbol de casa. El planter era una de les seves grans preocupacions com a entrenador del Barça.

Quan es va fer càrrec del primer equip, el Tito va pronunciar unes paraules que em van semblar una veritat com un temple. "Si accepto el repte és perquè, per a aquesta forma de jugar i d'entendre el joc, estic igual o més preparat que qualsevol entrenador que vingui de fora". Ho va dir convençut que era perfectament capaç de seguir portant l'equip pel camí de l'èxit que havien recorregut en els últims quatre anys. I així ho va fer mentre la salut el va acompanyar.

Tenia les idees clares, sabia el que volia, el que s'havia de fer en cada moment, i sempre trobava solucions per a tot. Era un organitzador nat, un líder silenciós que no dubtava, executava. El Tito no va ser mai davanter, però sempre anava a barraca.

El destí li ha fet la pitjor de les jugades. La malaltia contra la qual ha lluitat amb el mateix coratge i obstinació amb què ho feia tot ha estat l'únic rival que ha pogut impedir-li que seguís gaudint del seu somni.

Però el Tito no ha deixat de preocupar-se pel Barça ni en els moments més difícils de la seva lluita personal contra la malaltia. He viscut en primera persona com, fins a l'últim moment, ha estat ajudant el Club amb els seus consells. "Hem de fer això...Vols que t'ajudi a fer allò...", em deia fa molt pocs dies.

El Tito ens ha deixat, però segur que el seu record ens farà més humans i millors barcelonistes. Per això, pels seus mèrits com a entrenador, però, sobretot, pel seu exemple com a persona, formarà part de la nostra història i serà per sempre un referent etern.

Vull acabar aquesta carta donant també les gràcies a la seva dona, Montse, i als seus fills, Carlota i Adrià, per com heu estimat i cuidat el Tito, i per dir-vos que vosaltres estareu també sempre en el cor de tots els barcelonistes.

I gràcies a tu, Tito, per tot el que ens has donat. Gràcies per fer-nos més forts.

Josep Maria Bartomeu i Floreta
President del FC Barcelona

Barcelona, 26 d'abril del 2014

PD Queda't tranquil, que seguirem cuidant la gespa com a tu t'agradava.